

Скъсаните чехли на царската дъщеря

Имало едно време една царска дъщеря. Всеки ден царят ѝ купувал златни чехли, а на сутринта – чехлите скъсани. Къде отивала, какво правела – никой не можел да разбере. Царят обявил, че ще даде дъщеря си на този, който открие защо тя къса чехлите си. Който се наемел да разбере обаче, а не успеел, заплащал с главата си. Един сульо-пульо отишъл при царя и казал:

– Аз ще я вардя!

Всички започнали да му се смеят. Каза ли му:

– Е, толкова юнаци се опитваха и не успяха, та ти ли? Не се ли виждаш какъв си? По-добре се откажи – само ще заплатиш с главата си, сульо-пульо!

Той обаче бил твърдо решен да открие тайната на царската дъщеря и да се ожени за нея. През деня легнал и се наспал хубаво, та да е буден през нощта. Свечерило се, паднала нощта. Сульо-пульо легнал пред вратата на царската дъщеря и се престорил на заспал. Лежи и се прави, че похърква. По едно време се отворила вратата и принцесата минала тихо на пръсти край него. Погледнала го тя и казала:

– Сульо-пульо, аз излизам, а ти хабер си нямаш.

Запомнил той тези думи, станал и тръгнал подир нея. Върви тя, а той подире ѝ. Излязла тя от двореца, а край гората я чакали цяла група младежи – все царски синове и дъщери. Всяка вечер те ходели на забава в една много, много далечна земя. Тръгнали всички, а сульо-пульо подир тях. Стигнали до една голяма река, където ги чакали няколко лодки. Качили се те на лодките и преминали реката. Застанал сульо на брега и започнал да се чуди какво да направи та да премине реката. Тогава видял трима глупаци покрай реката, които се карали за нещо. Приближил се той към тях и им рекъл:

– Защо се карате? Какво толкова не можете да разделите?

– Как за какво? – отговорили му те. – За една тепсия, за една пръчка и за една шапка.

– Че какво толкова особено има в една тепсия, една пръчка и една шапка, та да се карате за тях?

– Тези предмети са вълшебни – шапката е невидимка, а пък с тепсията и пръчката можеш да отлетиш, където си поискаш.

– Аз ще ви помогна да ги разделите – рекъл сульо-пульо. – Отдръпнате се на десетина метра, аз ще ви свирна и вие ще се втурнете насам. Който стигне пръв, негови са вълшебните предмети.